

ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากคริปโทเคอร์เรนซี¹

วรภต เอื้อนภาพร²

การศึกษาค้นคว้าปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากคริปโทเคอร์เรนซี ในปัจจุบันการซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซี (เทรดคริปโต) เป็นเรื่องที่ได้รับคามนิยมนเป็นอย่างมากในสังคมไทยรวมถึงสังคมโลก เนื่องจากมีความผันผวนที่สูง สามารถทำกำไรได้อย่างรวดเร็ว ในทางกลับกันก็ขาดทุนได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน การที่คริปโทเคอร์เรนซีนั้นเข้ามามีบทบาทในตลาดการลงทุน ย่อมทำให้เกิดรายได้หรือผลกำไรจากการลงทุนทั้งรายย่อยและรายใหญ่ เมื่อเป็นเช่นนี้ต้องมีการจัดเก็บภาษีเงินได้จากการซื้อขาย คริปโทเคอร์เรนซี แต่อย่างไรก็ดีในปัจจุบันยังไม่สามารถมีแนวทางในการจัดเก็บได้อย่างแน่นอน มีเพียงแนวทางปฏิบัติเท่านั้น

คริปโทเคอร์เรนซี (คริปโทฯ) คือ สินทรัพย์ดิจิทัลประเภทหนึ่ง ได้รับการออกแบบมาเพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยน โดยใช้วิทยาการเข้ารหัส หรือรหัสลับ (Cryptography) เพื่อการป้องกันและยืนยันธุรกรรมและยังใช้บล็อกเชน (Blockchain) ซึ่งเป็นระบบการเก็บข้อมูลรูปแบบหนึ่ง ที่ทุกคนสามารถดูได้อย่างอิสระ ยากต่อการเปลี่ยนแปลงข้อมูล เพราะข้อมูลกระจายอยู่กับทุกคนในระบบ โดยส่วนใหญ่คริปโทเคอร์เรนซี มักใช้บล็อกเชนเป็นที่จัดเก็บข้อมูลธุรกรรมทางการเงิน โดยการเข้ารหัสควบคุมการผลิตคริปโทเคอร์เรนซี บางประเภทด้วย ซึ่งโดยพื้นฐานคริปโทเคอร์เรนซี จะมีข้อจำกัดการเข้าถึงฐานข้อมูล ทำให้การเปลี่ยนแปลงข้อมูลเป็นไปได้ยาก ถ้าหากยังไม่ได้กรอกเงื่อนไขเฉพาะ ทำให้สามารถซื้อขาย แลกเปลี่ยน และสะสมคริปโทเคอร์เรนซี ได้อย่างมั่นใจ ปลอดภัย และปลอมแปลงได้ยาก โดยมีพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เป็นกฎหมายที่ควบคุมและกำกับดูแล อีกทั้งในทางกฎหมายภาษีอากรมีมาตรา 40 (4) (ซ) และ (ณ) แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้ผลประโยชน์ที่ได้รับจากคริปโทเคอร์เรนซี หรือโทเคนดิจิทัล เป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4

การซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซี (เทรดคริปโทฯ) มีหลายรูปแบบด้วยกัน ทั้งการซื้อขายกันเองโดยการตกลงกันของ ผู้ซื้อและผู้ขาย การซื้อขายโดยผ่านตัวกลาง (Exchange) หรือในพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เรียกว่า ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือ นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากคริปโทเคอร์เรนซี โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. รติชัย รดทอง และ อาจารย์ ดร.ปรีดา โชติมานนท์

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ซึ่งในปัจจุบันที่นิยมกันเป็นอย่างมากคือการเทรดคริปโทฯ ผ่านตัวกลาง เพราะมีความสะดวกและไม่จำเป็นต้องเทรดในมูลค่าที่สูง

ภาษีอากร คือสิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากรายได้และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี ต่างจากค่าธรรมเนียมซึ่งรัฐจัดเก็บจากประชาชนที่มาติดต่อหรือได้รับการบริการจากรัฐเช่นค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินใบอนุญาตต่าง ๆ เช่น ฆ่าสัตว์ ผลิตสุรา มีอาวุธ ปืน ค่าภาคหลวง สัมปทานต่าง ๆ หากประชาชนไม่ทำธุรกรรมดังกล่าวก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ภาษีอากรเป็นรายได้หลักของรัฐบาล โดยการจัดเก็บภาษีนั่นเป็นการบังคับให้ประชาชนทุกคนต้องเป็นผู้เสียภาษีอากร ดังนั้นการที่รัฐบังคับให้ประชาชนทุกคนเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร รัฐที่จัดเก็บภาษีอากรจึงต้องมีความชอบธรรมในการจัดเก็บภาษีอากร โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 4 หน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา 50 (9) บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ทำให้รัฐมีความชอบธรรมในการออกกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรคือประมวลรัษฎากร รัฐจึงมีอำนาจบังคับให้ประชาชนทุกคนมีหน้าที่เสียภาษีอากร ซึ่งภาษีอากรที่รัฐจัดเก็บนั้นเป็นรายได้ของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาเป็นงบประมาณในการบริหารประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังพัฒนาคุณภาพในการใช้ชีวิตของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสาธารณูปโภค การสร้างเส้นทางคมนาคม การจัดสวัสดิการต่าง ๆ การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

เมื่อปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นรวดเร็ว มีสกุลเงินต่าง ๆ มากมาย มีเทคโนโลยีบล็อกเชน ที่เป็นเทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลของ คริปโทเคอร์เรนซี เมื่อมีการซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซี ย่อมทำให้มีการได้รับกำไร ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4 การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากคริปโทเคอร์เรนซีในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่ ซึ่งผู้เขียนสามารถพิจารณาแบ่งปัญหา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นปัญหาประการแรก ปัญหาการจัดเก็บภาษีคริปโทเคอร์เรนซี จากการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เนื่องจากการซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซี ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดนั้นคือการซื้อขายผ่านศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลหรือ นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล ตามคำนิยามของมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ทำให้ไม่สามารถรับรู้ได้ถึงผู้ซื้อหรือผู้ขายว่าเป็นใคร กล่าวคือผู้ขายไม่รู้ว่าผู้ซื้อเป็นใคร และผู้ซื้อที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร ประการสำคัญคือไม่สามารถรู้ได้เลยว่าผู้ขายนั้นได้กำไรจากการขายคริปโทเคอร์เรนซีเท่าไร จึงไม่สามารถที่จะหักภาษี ณ ที่จ่ายได้อย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการบัญญัติกฎหมายในเรื่องนี้ต้องมีการพิจารณากันต่อไป เพื่อให้กฎหมายนั้นสามารถใช้ได้และมีประสิทธิภาพ

ประเด็นปัญหาประการที่สอง ปัญหาการตีราคาคริปโทเคอร์เรนซี ตามมาตรา 40 (4) (ณ) เนื่องจากการซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซี นั้นสามารถซื้อขายได้ตลอด 24 ชั่วโมง ธุรกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก หากการเทรดนั้นมีจำนวนมากกว่า 100 ธุรกรรมต่อวัน ย่อมเป็นเรื่องที่ยากต่อการตรวจสอบ และยากต่อ

การพิจารณาว่าการซื้อขายครั้งใดเป็นกำไร ครั้งใดขาดทุน อีกทั้งในการขุดคริปโทเคอร์เรนซี ในประเด็นปัญหาประการที่สี่ นั้นยังต้องมีการตีราคาเหรียญคริปโทเคอร์เรนซี ที่ได้รับเป็นรางวัลอีก ดังนั้นการตีราคาเหรียญคริปโทเคอร์เรนซี นี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะราคาของเหรียญนั้นมีความผันผวนสูงมาก ต้องกำหนดเวลา และแนวทางการคำนวณไว้อย่างแน่นอน เพื่อเป็นธรรมต่อนักลงทุนหรือผู้เสียภาษี

ประเด็นปัญหาประการที่สาม ปัญหาการจัดเก็บภาษีคริปโทเคอร์เรนซี จากการเลือกเป็นภาษีสุดท้าย เนื่องจากมาตรา 50 (2) (จ) แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้มีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากเงินได้ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซี เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว หากผู้ที่ขายคริปโทเคอร์เรนซี ได้ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไปแล้ว ไม่ต้องการนำเงินได้พึงประเมินที่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไปแล้วมารวมคำนวณยื่นแบบแสดงรายการเช่นเดียวกับ ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลนั้น ผู้ที่ขายคริปโทเคอร์เรนซี ไม่สามารถเลือกนำภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เป็นภาษีสุดท้ายได้ เพราะในมาตรา 48 ไม่ได้มีการกำหนดให้เลือก ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย มาเป็นภาษีสุดท้ายได้

ดังนั้นหากผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อขอคืนภาษีที่ถูกเก็บเกินกว่าที่เป็นจริง รัฐต้องตรวจสอบข้อมูลธุรกรรมของผู้เสียภาษี เป็นการเพิ่มหน้าที่ให้กรมสรรพากรอีกทั้งยังเพิ่มค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอีกด้วย จึงเป็นการจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นไปตามหลักภาษีอากรที่ดี กล่าวคือไม่เป็นไปตามหลักสะดวกและหลักประหยัด

ประเด็นปัญหาประการสุดท้าย ปัญหาการหักค่าใช้จ่ายกรณีเงินได้จากการขุดคริปโทเคอร์เรนซี เนื่องจากคริปโทเคอร์เรนซี ไม่ได้มีเพียงการซื้อขายเท่านั้น แต่ยังมีการผลิตเหรียญ หรือการถอดรหัสเพื่อเข้าถึงข้อมูลเพื่อยืนยันความถูกต้องของชุดข้อมูล หรือที่เรียกว่าขุดคริปโทเคอร์เรนซี กล่าวคือการซื้อขายคริปโทฯ ต้องทำการผ่านบล็อกเชน ซึ่งต้องให้ทุกคนในระบบยืนยันความถูกต้องของธุรกรรม ถ้าถูกต้อง ธุรกรรมก็จะสำเร็จ หากไม่ถูกต้องก็จะไม่สามารถซื้อขายได้ ซึ่งบุคคลที่ทำการตรวจสอบธุรกรรม จะได้รับค่าธรรมเนียมเป็นรางวัลในการตรวจสอบโดยมากจะได้รับเป็นคริปโทฯ ในกรณีที่ได้รับรางวัลเป็นคริปโทฯ จากการขุดนั้น ต้องเสียภาษี เนื่องจากเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ยังเป็นเรื่องที่ใหม่มากจึงไม่มีการกำหนดให้ หักค่าใช้จ่ายเป็นอัตราเหมาได้ แต่ยังสามารถหักค่าใช้จ่ายตามจริงได้ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อมาก็คือ แล้วจะตรวจสอบคนที่ขุดคริปโทฯ ได้อย่างไร ดังนั้นจึงควรให้คนขุดคริปโทฯ นั้นได้หักค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาได้กรณีที่ได้อื่นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขุดคริปโทฯ เพื่อจูงใจให้เข้าสู่ระบบแล้วตรวจสอบได้ง่ายขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้า ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากคริปโทเคอร์เรนซี ผู้เขียนได้พบว่า มีข้อเสนอแนะที่เห็นควรต้องแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการจัดเก็บภาษีคริปโทเคอร์เรนซี จากการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการยกเลิกกฎหมาย ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย แล้วใช้มาตรการอื่นในการเก็บภาษีแทน เป็นการขึ้นแบบจากผลกำไรในรอบปี โดยให้นำกำไรที่เกิดขึ้นจริงมาขึ้น วิธีการคำนวณคือให้สามารถนำธุรกรรมที่ขาดทุนมาหักลบได้ เมื่อได้กำไรสุทธิแล้วให้ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีสิ้นปีทีเดียว และสนับสนุนให้ผู้ที่มีกำไรจากการเทรดสูง ให้เปิดบริษัทในการเทรดคริปโทเคอร์เรนซีเป็นการเฉพาะ โดยการประชาสัมพันธ์ นอกจากเก็บภาษีได้แล้ว ยังสามารถให้นักลงทุนรายใหญ่เข้าสู่ระบบได้อีกด้วย เมื่อเป็นนิติบุคคล จะมีการทำบัญชี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเก็บภาษีอย่างแน่นอน เพราะทุกธุรกรรมจะมีการบันทึกบัญชี ทำให้การหลบหลีกภาษีนั้นเกิดน้อยลง อีกทั้งยังทำให้ผู้ประกอบการศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือนายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล ได้รับประโยชน์ในการส่งเสริมธุรกิจอีกด้วย เมื่อมีผู้ใช้บริการเยอะ ค่าธรรมเนียมได้รับเยอะ ภาษีนิติบุคคลของผู้ประกอบการก็มากขึ้นตามไปด้วย ประเทศไทยจะได้รับภาษีจากนักลงทุนชาวไทยที่เทรดคริปโทเคอร์เรนซี ในตัวกลางของไทย อีกทั้งยังได้รับภาษีจากตัวกลางอีกด้วย เท่านั้นยังไม่พอ เมื่อมีผู้ใช้บริการตัวกลางของไทยเยอะ ปริมาณการซื้อขายเยอะ อาจทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุน เทรดในตัวกลางของไทยอีกด้วย เมื่อเข้ามาเทรดในตัวกลางของไทย แม้จะไม่สามารถเก็บภาษีได้โดยตรง แต่เศรษฐกิจจะดี ตัวกลางจะได้ค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้น ภาษีของตัวกลางไทยก็จะมากขึ้นไปด้วย

2. ปัญหาการตีราคาคริปโทเคอร์เรนซี ตามมาตรา 40 (4) (ณ)

ผู้ศึกษาเห็นว่าในกรณีนี้จึงเห็นควรให้มีการแก้ไข กฎหมายในมาตรา 40 (4) (ณ) โดยที่มีข้อเสนอ 3 แนวดังนี้

2.1 โดยการเพิ่มเติมข้อความเข้าไปในบทบัญญัติ มาตรา 40(4) (ณ) เดิม “ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน”

แก้ไขเป็น ดังนี้

มาตรา 40 (4) (ณ) “ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน เมื่อได้นำธุรกรรมการโอนคริปโทเคอร์เรนซีที่ขาดทุนมาหักแล้ว”

2.2 โดยการแก้ไขให้ตีความคำว่า “ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าทุน” ไว้เป็นมาตรา 40 (4) (ณ) วรรคสอง “ให้หมายความว่า ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าทุนในทุกธุรกรรมที่เกิดขึ้นแล้ว”

โดยแก้ไขเป็นดังนี้

มาตรา 40 (4) (ณ) ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าทุน

“ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าทุน” ในวรรคก่อนให้หมายความว่า “ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าทุนในทุกธุรกรรมที่เกิดขึ้นแล้ว”

2.3 แก้ไขให้มีการ “นำผลต่างที่น้อยกว่าเงินที่ลงทุน มาเป็นค่าใช้จ่ายได้ โดยบัญญัติขึ้นเป็น มาตรา 42 จัตวา”

ได้ดังนี้

มาตรา 42 จัตวา “เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (4) (ณ) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ เฉพาะธุรกรรมที่มีผลต่างที่น้อยกว่าที่ลงทุน”

3. ปัญหาการจัดเก็บภาษีคริปโทเคอร์เรนซี จากการเลือกเป็นภาษีสุดท้าย

ผู้ศึกษาได้พิจารณาการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากการโอนคริปโทเคอร์เรนซี ซึ่งตีราคาเป็นเงิน ได้เกินกว่าที่ลงทุน หากมีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ผู้มีเงินได้ย่อมควรที่จะได้รับสิทธิเลือกให้ภาษีเงิน ได้ ที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายไป เป็นภาษีสุดท้าย เช่นเดียวกับดอกเบี้ย ให้คิดในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ ต้องนำไปรวมคำนวณภาษี ตามมาตรา 48 (3) หรือเงินปันผล ให้คิดในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้โดยไม่ ต้องนำไปรวมคำนวณภาษี ตามมาตรา 48 (3) วรรคสอง แต่อย่างไรก็ดีหากผู้เสียภาษี ได้เสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายไปแล้ว ต้องนำมายื่นแบบแสดงรายการเท่านั้น หากธุรกรรมที่ขาดทุนยอมขอคืนภาษีได้

ในกรณีเช่นนี้อาจทำให้เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ต้องทำการตรวจสอบธุรกรรมมากมาย ดังนั้น เห็นควรให้การเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ของการโอนคริปโทเคอร์เรนซินั้น ยกเลิกใช้ไป ให้คงเสียภาษี เพียงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเงินได้พึงประเมิน ที่ยื่นแบบแสดงรายการเท่านั้น

หรือบัญญัติให้เลือกเป็นภาษีสุดท้ายได้ ตามปัญหานี้ โดยบัญญัติใน มาตรา 48 (3) เดิม “ผู้มีเงิน ได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้”

แก้ไขเป็น ดังนี้

มาตรา 48 (3) “ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวม คำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) (ข) และ (ณ) ดังต่อไปนี้”

และบัญญัติเพิ่มเติม ในมาตรา 48 (3) เพิ่ม (ง) ให้มีการบัญญัติถึง คริปโทเคอร์เรนซี ดังนี้

มาตรา 48 (3) (ง) “ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนคริปโทเคอร์เรนซี ทั้งนี้ เฉพาะที่ตีราคาเป็นเงิน ได้เกินกว่าที่ลงทุน”

เมื่อนำมารวมกันแล้วจะได้ดังนี้

“มาตรา 48 (3) “ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวม คำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) (ข) และ (ณ) ดังต่อไปนี้”

...

(ง) “ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนคริปโทเคอร์เรนซี ทั้งนี้ เฉพาะที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ ลงทุน”

4. ปัญหาการหักค่าใช้จ่ายกรณีเงินได้จากการขุดคริปโทเคอร์เรนซี

การขุดคริปโทเคอร์เรนซี เป็นเรื่องที่เป็นกระแสมาหลายในปัจจุบัน เป็นการประกอบกิจการที่ต้องอาศัยอุปกรณ์ไอที หรือ อุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ ทั้งคอมพิวเตอร์ และการเชื่อมต่อ อย่างไรก็ดีเมื่อเป็นการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า มีการใช้กำลังไฟฟ้าสูง ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง การเก็บภาษีการขุดคริปโทเคอร์เรนซี จึงเป็นเรื่องที่ต้องจัดเก็บภาษีอย่างมาก เพราะการใช้ทรัพยากรของรัฐใด ต้องเสียภาษีให้รัฐนั้น แต่อย่างไรก็ดีต้องมีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายให้กับผู้ประกอบการขุดคริปโทเคอร์เรนซี โดยกำหนดให้เป็นอัตราเหมา เพราะปัจจุบันไม่ได้มีการกำหนดไว้ให้หักค่าใช้จ่ายได้เป็นอัตราเหมา คงมีแต่ให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร

เพื่อความสะดวก ตามหลักสะดวกแล้ว เห็นควรให้มีการเพิ่มให้เลือกหักค่าใช้จ่ายแบบเหมาได้ โดยบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 มาตรา 8 ที่มีถึง (43) โดยให้เพิ่ม (44) “เงินได้จากรางวัลที่ได้รับจากการถอดรหัสลับคริปโทเคอร์เรนซี หรือการขุดคริปโทเคอร์เรนซี ร้อยละ 60” ดังนี้

มาตรา 8 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดังต่อไปนี้

...

(44) “เงินได้จากรางวัลที่ได้รับจากการถอดรหัสลับคริปโทเคอร์เรนซี หรือการขุดคริปโทเคอร์เรนซี ร้อยละ 60”.

เอกสารอ้างอิง

จิรายุส ทรัพย์ศรีโสภา และสิริววรรณ สกุลมัลย์ทอง. **Bitcoin 101 สนุกกับโลกของBitcoin อ่านง่าย สนุกใน**

สไตลค์นรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัทกรีน โดฟ พรินติ้ง เฮาส์ จำกัด, 2564.

ทัศนีย์ เหลืองเรืองรอง. **ความรู้ทั่วไปกฎหมายภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร พ.ศ.2563**. พิมพ์ครั้งที่ 6.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทกรุงสยาม พับลิชชิ่ง จำกัด, 2563.

สุพิศ ประณีตพลกรัง. **กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2561.